Під голубою водою
Живу я, живу...
Золотоокий рибак надо мною
Закидає сіть огневу.

Крізь принадливі очка – знаю
Не раз, не два я промкнусь,
В баговінню садів погуляю,
А колись таки попадусь.

Спопеліє, застигне смутно
Жовтава зоря в імлі,
Ніч надійде нечутно.
І не знайде мене на землі.